

Ne Olur Deneyelim Anne

– Mecaz Adam · 11 Ağustos 2016

Dün bir yıldız daha kaydı semadan.
Bir ayrılık rüzgarı esti mehtaptan.
Bir anne evladından.
Bir çocuk o en çok sevdiği sokaktan.
Bir şiir o en uzun akşamdan.
Koparıldı bir bir.

O gitti zaman geçmek bilmedi.
Bir şiir o uzun geceye küstü.
Bir yasak aşk gördüm.
Hüznüm şahit oldu.
Yakaladım onları suçüstü.

Oysa ben;
Karada dahi yürüsem izim belli olur.
Bilmem karda iz belli etmemeyi.
Çabuk toz kapar alnım her yanım çamur olur.
Temiz tutamam hiç bembeyaz sayfamı.
Lekeler doksan derecede yıkansa da,
Geçmeyecek türden.
Dört şahit haklılığıma tutsam da.
Kalemim kırılmış ben daha çocukken.

Sen canım annem ne kadar üzülse azdır.
Adam olmaz bu evladın.
Bu kadar sabır, merhamet değer bilmeyene fazladır.
Bu kaçınıcı, seni dinlemediğim için hataya battığım.
Ellerimden tutup yürümeyi öğrettin bana.
Bense daha ilk adımında hataya battım.
Rüzgar anılarımı süpürdü.
Baharda dahi açmayan çiçeklerim.
Benim için ölümdü.
Neyleyeyim, varsın eksik olsun soframda kuş sütüm.
Yeter ki sen bana sütünü helal eyle.

Bana kız bağır çağır adam olmazsın de.
Yeter ki yeniden dođur beni.
Ben hazırım yaşamadım saymaya geçen mr.
Sende görmezden gel geçen sancılı günleri!
İnan ki tek lafını ikiletmem.
Ne olur deneyelim anne...